

Sygn. akt IX U 1582/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. P. (J. P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 23 października 2017 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. P. prawo do emerytury począwszy od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 1582/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 października 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. P. (P.) prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS w zw. z §4 rozporządzenia z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach... wskazując, iż do dnia 01.01.1999r. nie udokumentował 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy wskazał, że do pracy szczególnych warunkach nie uwzględnił okresów zatrudnienia w (...) S.A. od 24.05.1975r. do 31.12.1982r. oraz od 2.01.1983r. do 23.08.1997r. ponieważ z zebranego materiału dowodowego wynikają rozbieżne stanowiska, jakie ubezpieczony zajmował: „monter”, „konfeksjoner wyrobów sztucznych”, „operator urządzeń do formowania pianki poliuretanowej”. Organ rentowy wskazał ponadto, że świadectwo z 23.08.1997r. w części dotyczącej pracy w

szczególnych warunkach w okresie od 2.01.1983r. do 23.08.1997r. zawiera braki formalne, tj. pracodawca nie powołał w świadectwie pracy Rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach... oraz nie wskazał wykazu, działu i pozycji właściwego zarządzenia resortowego.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji domagając się ponownej analizy sprawy i przyznanie prawa do emerytury.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się (...)

W dniu(...) ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury z obniżonego wieku.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 1.01.1999r. łącznie 25 lat, 5 miesięcy i 14 dni okresów składkowych oraz nieskładkowych, w tym żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych.

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony od 24 maja 1975r. do 23 sierpnia 1997r. zatrudniony był w (...) S.A. w R.. W przedłożonym do akt organu rentowego, na okoliczność wykonywania tej pracy, świadectwie pracy z 23.08.1997r. wykazano, iż w okresie od 2.01.1983r. do 23.08.1997r. ubezpieczony wykonywał pracę szczególnych warunkach jako operator urządzeń do formowania pianki poliuretanowej.

W świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 14.03.2000r. pracodawca wskazał, że ubezpieczony od 24.05.1975r. do 31.12.1982r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace konfekcjonera wyrobów z tworzyw sztucznych wymienionym w dziale IV, poz. 17, pkt 6 wykazu A załącznika nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach...

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego).

W okresie zatrudnienia w Hucie (...) ubezpieczony pracował w wydziale lodówek – na hali produkcyjnej, gdzie montowane były lodówki na poszczególnych stanowiskach pracy. Początkowo, przez okres pierwszego roku zatrudnienia ubezpieczony pracował przy montażu drzwi do lodówek, a następnie, do końca zatrudnienia ubezpieczony pracę wykonywał na S. – urządzeniu, gdzie lodówki napełniane były poliuretanem. Polegało to na tym, że najpierw na innym stanowisku pracownicy przygotowywali formę takiej lodówki, a następnie ubezpieczony wlewał do tej formy piankę poliuretanową. W ten sposób wypełniała się cała lodówka i tworzyła izolacja. Na S. pracowały cztery osoby, w tym jeden mężczyzna, który mieszał potrzebne do wypełnienia składniki (chemikalia) w specjalnych pomieszczeniach – kantorkach, znajdujących się przy hali. W mieszalni praca była wykonywana w ochronnych ubraniach, maskach ochronnych.

Pracę ubezpieczony wykonywał na trzy zmiany, każda zmiana miała swoją obsadę. Ubezpieczony cały czas pracował na S.. Jedynie, jak były jakieś awarie, lub potrzebna była np. pomoc do rozbierania „złomu” - , tj. felernych lodówek, albo gdy np. były absencje chorobowe wśród pracowników, ubezpieczony mógł być kierowany do innych prac. Te inne prace nie zajmowały ubezpieczonemu więcej jak godzinę czasu w ciągu dnia, albo jeden dzień w miesiącu. Zdarzały się sporadycznie. Były miesiące, że w ogóle do innych prac nie był ubezpieczony kierowany.

W okresie pracy w Hucie (...) razem z ubezpieczonym pracowały K. F. i B. S.. B. S. pracowała bezpośrednio z ubezpieczonym, w tym samym wydziale, co ubezpieczony i jest uprawniona do emerytury z obniżonego wieku w

związku z pracą wykonywaną w warunkach szczególnych w Hucie (...), przyznanej wyrokiem tut. Sądu, w sprawie sygn. akt IX U 790/10.

(dowód: zeznania świadków K. F. i B. S. oraz zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 6 lutego 2018r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:12:56 – 1:18:24, akta sprawy IXU 790/10).

Ubezpieczony w okresie od 12.06.1996r. do 10.03.2005r. był zatrudniony jako ocynkowacz - stanowisko określone w wykazie A, Dział III, poz. 76 w firmie (...).

(dowód: świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach pracy okazane przez ubezpieczonego na rozprawie 6.02.2018r. – k.24 a.s.).

Z dokumentów zebranych w sprawie wynika, że już od 12.06.1996r. ubezpieczony zmienił miejsce zatrudnienia, gdyż Huta (...) upadła i zatrudnił się w Firmie (...). Praca ubezpieczonego w tej firmie polegała na ocynkowaniu metalowych elementów – umieszczało się ten element w specjalnym kotle z cynkiem, po czym trzeba było go wyciągnąć i następnie obrobić, czyli np. oszlifować ręcznie specjalnym metalowym urządzeniem. To wszystko wykonywane było na jednej hali. Ubezpieczony pracował w systemie trzyzmianowym. Był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy.

Za taką pracę ubezpieczony otrzymywał dodatek finansowy, a także posiłki regeneracyjne, mleko, masło.

(dowód: zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 6 lutego 2018r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:58:57 – 1:18:24).

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, spójny i logiczny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia. Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ubezpieczonego, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w Hucie (...) co najmniej od maja 1976r. wykonywał pracę polegającą na napelnianiu lodówek poliuretanem. Jeżeli ubezpieczony kierowany był do innych prac na tej samej hali produkcyjnej, to tylko sporadycznie, np. z uwagi na absencje chorobowe pracowników. Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadka B. S., gdyż świadek pracowała bezpośrednio z ubezpieczonym i zatem posiadała dokładniejszą wiedzę na temat jego pracy niż świadek K. F., która pracowała wprawdzie w tym samym budynku co ubezpieczony, lecz na innym piętrze. Nie widziała bezpośrednio pracy ubezpieczonego, a wiedzę o tej pracy czerpała głównie z informacji swojego męża, który także pracował na hali produkcyjnej. Dlatego też nie zasługują na wiarę zeznania tego świadka w części w jakiej twierdzi, że ubezpieczony był kierowany również do prac przy montażu drzwi, które to prace odbywały się na tej samej hali produkcyjnej i miały stanowić 10% czasu pracy ubezpieczonego w skali miesiąca. W tym zakresie zeznania świadka K. F. nie korelują z zeznaniami świadka B. S., samego ubezpieczonego i z zebranymi w sprawie dokumentami. Sąd dał również wiarę zeznaniom ubezpieczonego w zakresie wykonywania pracy w szczególnych warunkach w firmie (...) jako ocynkowacz, gdyż zeznania te były przekonujące i logiczne, nadto korelujące z przedłożoną dokumentacją pracowniczą - świadectwem wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego”.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W myśl § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 01.01.1999r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W wykazie A, dziale IV, poz.17 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. wymienione zostały prace – Produkcja i przetwórstwo żywic i tworzyw sztucznych oraz produkcja surowców, półproduktów i środków pomocniczych stosowanych do ich produkcji i przetwórstwa, produkcja wosków i woskoli”

Jak wykazało postępowanie dowodowe, ubezpieczony w okresie spornym zatrudnienia w Hucie (...), co najmniej od maja 1976r., do 1996r. wykonywał prace w warunkach szczególnych określone w Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) w wykazie A, dziale IV, poz. 17, gdy praca ubezpieczonego polegała napelnianiu obudów lodówek poliuretanem.

Za takim przyjęciem przemawiają zeznania świadków, w szczególności świadka B. S., która pracowała bezpośrednio z ubezpieczonym, i która również uprawniona jest do emerytury z obniżonego wieku i okres pracy w Hucie (...) został zaliczony do okresu pracy w szczególnych warunkach na prawo do emerytury. Sąd oparł się również na zeznaniach ubezpieczonego, które korelują z zeznaniami świadków oraz znajdują potwierdzenie w dokumentacji osobowej ubezpieczonego, z której wynika, że pracodawca także uznawał, że wykonywana przez ubezpieczonego praca był pracą wykonywaną w szczególnych warunkach.

Zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych podlega również okres od 12.06.1996r. do 31.12.1998r. zatrudnienia ubezpieczonego w firmie (...), gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako ocynkowacz, tj. wykonywał pracę określoną w wykazie A, Dział III, poz. 76 powołanego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r.

Za takim przyjęciem przemawiają wiarygodne, bo spójne i logiczne, zeznania ubezpieczonego, potwierdzone dokumentacją pracowniczą – świadectwem wykonywania prac w szczególnych warunkach, nie kwestionowaną przez organ rentowy.

Bez znaczenia ostatecznie pozostaje fakt, podnoszony przez organ rentowy, że z materiału, którym dysponował organ rentowy wynikają rozbieżne stanowiska, jakie ubezpieczony zajmował oraz, że świadectwo z 23.08.1997r. w części dotyczącej pracy w szczególnych warunkach w okresie od 2.01.1983r. do 23.08.1997r. zawiera braki formalne, gdyż fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia

dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.03.1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21.09.1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

W sytuacji uznania jw., w ocenie Sądu, ubezpieczony spełnia wszystkie warunki do uzyskania emerytury na podstawie powołanych przepisów. Ukończył 60 lat w dniu (...), posiada na dzień 01.01.1999r. wymagany 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym posiada 15 lat pracy w szczególnych warunkach przy uwzględnieniu okresu pracy w Hucie (...) oraz w firmie (...), tj. łącznie, co najmniej od maja 1976r. do 31.12.1998r. jako pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią przepisu art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie powołanych przepisów, z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy(...) tj. od miesiąca złożenia wniosku, zgodnie z art. 129 ust. 1 jw.

SSR del. Renata Stańczak